

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

برگردان از: حمید بهشتی

۱۸ اپریل ۲۰۱۱

ما با غزه چه کرده ایم؟

تکان دادن قفس: ما نوار غزه را ترک کرده ایم، آیا چنین نیست؟

به قلم: لاری درفینر

ما نمی دانیم در نوار غزه چه می گذرد، ما نمی دانیم بر سر انسانهای آنجا چه آورده ایم، هیچ نگرانی هم نداریم. آیا اینجا مردم می دانند که ما از دسمبر گذشته از رسیدن کامیون های پر از روغن آشپزی، آرد و شکر به غزه جلوگیری نمودیم؟ آیا مردم اینجا می دانند که ما آنجا بر سر مردم غزه چه آوردیم؟ نه طبیعی است که نمی دانند. ما سرمان خیلی بدان مشغول است که سخنان ریچارد گلدستون را تکرار کنیم که گفته است:

در زمان عملیات کست لید Cast Lead به غیر نظامیان به عمد تیراندازی نشده است و این فقط به پولیس ربط دارد. (تنها گذرگاه کامیونها به غزه قرار بود چهارشنبه گشوده گردد، اما بنا بر اطلاع UNRWA از آنجائی که دیر اقدام شده بود، راننده ای در اختیار نبوده است که محموله ها را تحویل دهد)

آیا اسرائیلیان می دانند چند تن غیر نظامی در غزه پس از حملات هوائی که به دنبال هدف قرار گرفتن اتوبوس مزبور صورت گرفت، کشته شده اند؟ باز هم : نه. (بنا بر اطلاع IDF دو تن. اما آنها این را از کجا می دانند؟ آیا هیچ سرباز اسرائیلی آنجا حضور داشته است که تعداد کشته شدگان را بشمارد؟ من فقط با خواندن برخی از گزارشات مطبوعات غزه، در مصاحبه های وابستگان سه تن غیر نظامی از آن مطلع گشتم.)

ما نمی دانیم در نوار غزه چه می گذرد، ما نمی دانیم بر سر انسانهای آنجا چه آورده ایم، هیچ نگرانی هم نداریم. همه آنچه ما می دانیم، همه آنچه ما را نگران می سازد اینست که آیا اسرائیلیانی مجروح یا کشته شده اند – و در صورتی که چنین باشد، به نظر ما می رسد که پیش آمدی ناگهانی رخ داده است. پنجشنبه اخیر روز خوبی بود. همه

چیز در آرامش و صلح و صفا بود، همه خوشحال بودند. ناگهان تَرَقّ حماس بازوکای تانک شکنی را به یک اتوبوس [سرویس] مدرسه شلیک کرد و اکنون یک جوان و راننده اتوبوس در بیمارستانی بستری هستند. اتوبوس مدرسه ای را هدف قرار دادن واقعا کار زشتی است. حماس گفته است نمی دانسته که اتوبوس مزبور، اتوبوس مدرسه بوده است. به گفته IDF حماس باید این را می دانسته، زیرا اتوبوس مزبور زرد رنگ بوده است. من نمی دانم. اما حماس دستکم باید این را می دانسته، به اتوبوسی شلیک می کند که حامل غیرنظامیان است. این واقعه ای وحشتناک و حمله ای بی رحمانه است. اما با اینحال موارد زیر ناگفته می مانند:

یهودیان جنبش زیرزمینی صهیونیستی، پیش از تشکیل کشور اسرائیل در اتوبوس های عرب ها بمب گذاری می کردند، طی عملیات تروریستی چشم در مقابل چشم، دندان در مقابل دندان – شلومو بن یوسف که در شمال (اسرائیل) نارنجکی را به سوی یک اتوبوس عرب ها پرتاب کرد (که اتفاقا هم منفجر نشد و آن اتوبوس به راه خود ادامه داد) یکی از ده ها جنگنده آلی هاگارتم بوده که توسط انگلیسی ها به دار آویخته شدند و سالانه در کنسرت به یاد آنها سالروز گرفته شده و در سراسر اسرائیل خیابانها را به نامشان نام گذاری می کنند. اما این را به فراموشی بسپاریم، ذهن خود را به این مشغول سازیم که مقامات فلسطینی با نام گذاری میدان ها و زمین های فوتبال به نام انتحار کنندگان، تحریک به ترور می کنند.

آیا اسرائیلیان هیچ می دانند و نگرانی این را دارند که فضاء و آسمان غزه در کنترل ما قرار دارد و نه در کنترل آنها؟ آیا هیچ می دانند و نگرانی دارند که ساحل غزه تحت کنترل ما می باشد و نه در کنترل آنها و در صورتیکه ماهیگران اندکی بیش از آنچه به آنها اجازه داده شده از ساحل دور شوند، به سوی آنها تیراندازی شده و کشته می شوند؟ هیچ کشتی یا هواپیما و کامیونی بدون اجازه ما نمی تواند به غزه نزدیک شود یا آنرا ترک کند. این وضع، پیش از تسلط حماس بر نواز غزه و پیش از انتفاضه اول و دوم به وجود آمد. آغاز آن با تسلط اسرائیل بر نوار غزه و تمامی اهالی آن که اکنون ۱/۵ میلیون می باشند و با جنگ های شش روزه همزمان بود. من می توانستم راجع به موضوعات دیگری سخن گویم. از جمله در باره اوضاع گینه اکوادور که مردم اینجا از آن ها با خبر بوده و نگرانی نشان می دهند.

۱۹ کشته در نوار غزه، طبق گزارشات مطبوعات، پس از حمله ای که بدان اتوبوس صورت گرفت. ۱۹ کشته – خُب این به ما چه ربطی دارد؟ ۱۹ گیاه مرده – از این گونه سخنان بسیار گفته می شود. برای ما اهمیتی ندارد.

آیا می توان تصور نمود، ۱۹ مرده اسرائیلی را – غیر نظامیان، سربازان و یا هردو – را که توسط حماس عرض چند روز کشته شده باشند؟ در اینصورت ما به سرعت از آن آگاهی یافته و به سایر جهانیان نیز اطلاع می دادیم. اما ۱۹ تن از اهالی غزه؟ دنیا از آن خبردار می شود – نه ما. برای ما درگیری فلسطین و اسرائیل فقط عبارت از اینست که: چه رنجی از آن به ما می رسد. همین. وگرنه هیچ تغییر دیگری در این درگیری به وجود نمی آید. ما از همان یک تن اسیر اسرائیلی آگاهی که در اسارت فلسطینیان است. گیلارد شلیت. اما آیا اصلا ما می دانیم و نگرانی داریم یا اهمیتی بدان می دهیم که قریب ۸۰۰۰ فلسطینی در زندان های ما اسیر هستند؟ این هم یکی از سایر جزئیات بی اهمیت است – بی جهت سر خود را بدان مشغول نکن.

ما می گوئیم، جهان نمی داند اینجا چه خبر است. فقط اسرائیلیان می دانند. ??? We've got it backward اما دنیا از فاصله بیشتری که نگاه می کند هر دو طرف را می بیند و می بیند که چه کسی با چه کسی چکار می کند و بیخود نیست که اسرائیل را متهم می کند که سلطه گر است و نه فلسطینیان را که تحت سلطه می باشند. در سراسر گیتی فقط اسرائیلیان نمی دانند اینجا چه خبر است. ما فقط می دانیم که بخش بسیار کمتری از رنج دوران اشغال به ما رسیده است، بیشترین بخش از رنج که به فلسطینیان رسیده است به کلی از نظر ما به دور است. و چنین است که ما آنها را مقصر جنگ بعدی نیز خواهیم دانست. حقیقت اینست که آگاهی اندک، امر خطرناکی است.

برگرفته از تلاکسکالا – از ژروالم پست ۲۳ آوریل ۲۰۱۱

<http://www.tlaxcala-int.org/article.asp?reference=۴۵۷۰>